

om, at det gik saaledes til; men det var jo noget helt andet. Hvis de Herrer ville tage den Bevilling paa Tillægsbevillingsloven for Dem, ville De finde, at de Benge bevilgedes blot til at oparbejde, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) selv sagde, gamle Restancer i Statistiken fra 1889—90 (S. C. Christensen: Det ved jeg godt!). Ja vel, men saa skal det ærede Medlem ikke fremstille det, saa det ser ud, som om den Bevilling, der foreslaas i Aar paa den ordinære Finanslov, var af samme Art som den, vi gav i Fjor til at oparbejde gamle Restancer i Statistiken. At det betød saa lidt den Gang, som det gjorde, naaget Finansudvalget havde stillet sig saa kritisk overfor Sundhedskollegiet, kan det ærede Medlem saa at se, hvis han vil efterse i Rigsdagstidenden, hvorledes det ærede Medlem fra Hørning (Neergaard) motiverede Tillægsbevillingsændringen. Han nævtede ikke et Møt — jeg har netop set det efter i Dag — om det Vædringsforslag, fordi han vidste, der var ikke Grund til at komme ind paa det, det var en saa selvfølgelig Sag at saa disse Restancer oparbejdede, og det havde ikke det mindste med det at gøre, hvorom der var Kamp paa Finansloven med Hensyn til Sundhedskollegiet. Men da vi kom til Bevillingen til Sundhedskollegiet paa den ordinære Finanslov, paa det ordinære Budget, var det, at den ærede Ordfører fra Berninge (H. Holm) tog Aktiven og udtalte sig skarpt og bestemt mod at gaa videre end højst nødvendigt med Bevillinger til det tgl. Sundhedskollegium. Det ærede Medlem fra Ringkøbing skal altsaa ikke komme og røre det sammen saaledes for Medlemmerne som maaste ikke have fulgt med, saa at det ser ud, som om Stillingen er den samme i Aar som i Fjor. Nej, jeg har undersøgt den Sag først; jeg vidste jo, jeg stod ene, og at de derfor allesammen vilde fælde over mig, selvfølgelig, og da gjaldt det jo om at vide Bæst. Jeg tror nu altsaa at have vist, at der er en himmelvid Forskel paa Stillingen i Aar og i Fjor. Det var de Oplysninger, jeg vilde give om denne Sags Historie. Sluttelig skal jeg sige til det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen), at han vilde jo egentlig slet ikke bevilge noget den Gang. Jeg har været saa forsigtig at tage det Nummer af Rigsdagstidenden med, hvori det ærede Medlems Udtalelse staar. Hvis det ærede Medlem vil flaa op i Folketingstidende for 1892—93, Sp. 5557, vil han se, at efter at vi have behandlet Tillægsbevillingsloven, staar det ærede Medlem op og holder en ganske kort Tale, hvori han anbefaler os paa det aller-

bestemteste og kraftigste at stemme mod al Ting, han vil slet ikke bevilge nogen Tillægsbevillingslov. (Afbrydelse af S. C. Christensen). Ja, det ærede Medlem vil altsaa indrømme, at han det nævnte Sted foreslaar ikke at stemme „for den endelige Vedtagelse af en Tillægsbevillingslov til dette Ministerium“. Han siger endvidere, at han skal indstrænge sig til disse Bemærkninger, hans Tale er i det hele kun paa en halv Snes Linier. Jeg er altsaa vis paa, at det ærede Medlem, som ikke vil gøre mig eller nogen anden uret, vil indrømme, at der er en stor, virkelig Forskel paa den Bevilling, vi her tale om, og saa paa Bevillingen paa Tillægsbevillingsloven i Fjor til Oparbejdelse af Restancer i Statistiken for 1889—90. Som jeg sagde før, sagde den ærede Ordfører i Fjor heller ikke et Møt om det Vædringsforslag, men den ærede Ordfører for § 20 paa selve Finansloven indstrænkede sig nok ikke til at gaa hen over denne Post uden at give en lang Forklaring, som jeg læste noget op af i Dag.

S. C. Christensen: Jeg skal kun gøre en kort Bemærkning, som skal gaa ud paa, at det ærede Medlem synes netop at røre noget sammen, naar han rører Afstemningen om Tilskuddet til Sundhedskollegiet sammen med den politiske Afstemning, vi foretage til sidst, naar vi stemme om Bevillingslovene, hvad enten det nu er Finansloven eller Tillægsbevillingsloven, til dette Ministerium. Men i øvrigt vil jeg sige, at der er slet ikke saa stor Forskel paa Bevillingerne til Sundhedskollegiet i Aar og i Fjor, thi naar man giver Bevilling i Aar til en Dødsarsagsstatistik, er det netop for at undgaa Restancer, og noget lignende var det, naar man i Fjor gav en Bevilling for at oparbejde Restancer. Men for Resten skal det ærede Medlem ikke bebrejde mig, at jeg har stemt mod Tillægsbevillingsloven, det beviser i alt Fald ikke noget for hans Bedkommende, thi han, som var med til de 2,400 Kr., stemte ogsaa for Lovens endelige Vedtagelse.

Ordføreren (H. Holm): Jeg skal ikke komme videre ind paa Sagens Realitet, det er blot for et enkelt Punkts Bedkommende, det er nødvendigt at tage en Forvaring. Det ærede Medlem fra Ribe har i den senere Tid atter og atter gjort sig skyldig i at robe, hvad der er foregaaet i Udvalget, og ikke blot det, han har givet aldeles urigtige Fremstillinger af, hvad der er foregaaet. Det gør det meget vanskeligt at arbejde sammen med det ærede Medlem i